

Ansigt til ansigt med det ukendte

Leder fra LaRouchePAC, 12. januar, 2017 – Ingen mennesker i USA kan undgå at mærke den anstrengte atmosfære af forventning, der gennemtrænger disse første dage af året 2017. På den ene eller anden måde er Bush/Obama-tyranniets seneste seksten, blodige års vante sandheder ved at være forbi; vi står alle ansigt til ansigt med det ukendte. Omkring denne udvikling, og sættende betingelserne for den, er en fuldstændig ny, revolutionær situation på hele det internationale plan, som det store flertal af amerikanere ikke har den fjerneste idé om.

Samtidig er nogle af vore lavereplacerede lakajer for Det britiske Imperium, i takt med, at dagen for indsættelse af den nye præsident nærmer sig (20. januar), hvide i ansigtet af frygt. Vil de miste nogle af deres privilegier? Hvad vil der ske med dem? De synes at være ved at gå fra forstanden med deres skrigeri om stadig mere vilde fupnumre imod den nyvalgte præsident. I stedet for denne galskab skulle de hellere se til, at de »fortryder, angrrer og gør godt igen«, som patriotten Andrew J. Bacevich skrev 9. jan. i en artikel.

I mellemtiden håber det, af de store nyhedsmedier ignorerede, og derfor ukendte af dem, der læser disse, store flertal af amerikanere, der har måttet bide i græsset i seksten år og længere, at de omsider kommer på en bedre kost.

Men vi står alle, uden undtagelse, og stirrer ind i ansigtet på det ukendte og uforudsete – det uventede. Og de, der først lander på deres fødder igen, parat til at handle, så det skaber resultat, vil starte ud med en stor fordel. Vi må være disse første. Det bliver ganske bestemt ikke de ynkelige lakajer i pressen, eller bureaukraterne uden samvittighed, og som i øjeblikket (men ikke ret meget længere) står i spidsen

for »efterretningstjenesterne«.

Og derfor er der ingen, der ved, hvad de skal gøre. Hvordan kan vi undgå et overhængende kollaps af finanssystemet? Hvordan kan vi få en reel, økonomisk genrejsning? Hvordan passer vi ind i det globale system? Hvor er menneskeheden på vej hen? Kun de af os, der har kæmpet for at gøre Lyndon LaRouches opdagelser til vore egne, kender blot de første skridt til besvarelse af disse presserende spørgsmål.

Det er af disse grunde, at alle lige pludselig lytter til os. De kræver at forstå LaRouches Fire Love – for hvem ellers har svaret? Uden afgørende input fra Lyndon LaRouche, vil vi ikke blive i stand til at komme ud af dette rod. Og læren af gårsdagens LaRouchePAC-mission til Capitol Hill går endnu videre end til en ny modtagelighed for genindførelse af Glass-Steagall, og især for LaRouches Fire Love, efter Hamiltons principper. Den går videre end det, til at omfatte det enorme indtryk, som dér blev skabt, af Schiller Instituttets musikdirektør John Sigerson, med sin briefing om højtideligheden den 7. jan. ved Tåremindesmærket i Bayonne, New Jersey, hvor Schiller Instituttets New York Borgerkor deltog. Dette repræsenterede sjælen i Manhattan-projektet, et af Lyndon LaRouches seneste store bidrag til at redde USA, og menneskeslægten.

Og I har endnu ikke set det halve af det!